SAMMELHANDSCHRIFT: IOHANNES CHRYSOSTOMUS. DIONYSIUS AREOPAGITA. OGLERIUS DE LOCEDIO. PS.-SENECA. HIERONYMUS. PETRUS LOMBARDUS

Stams (?), Anfang 14. Jh. und Italien (?), 1. Hälfte 14. Jh. Seite 14r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31240
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

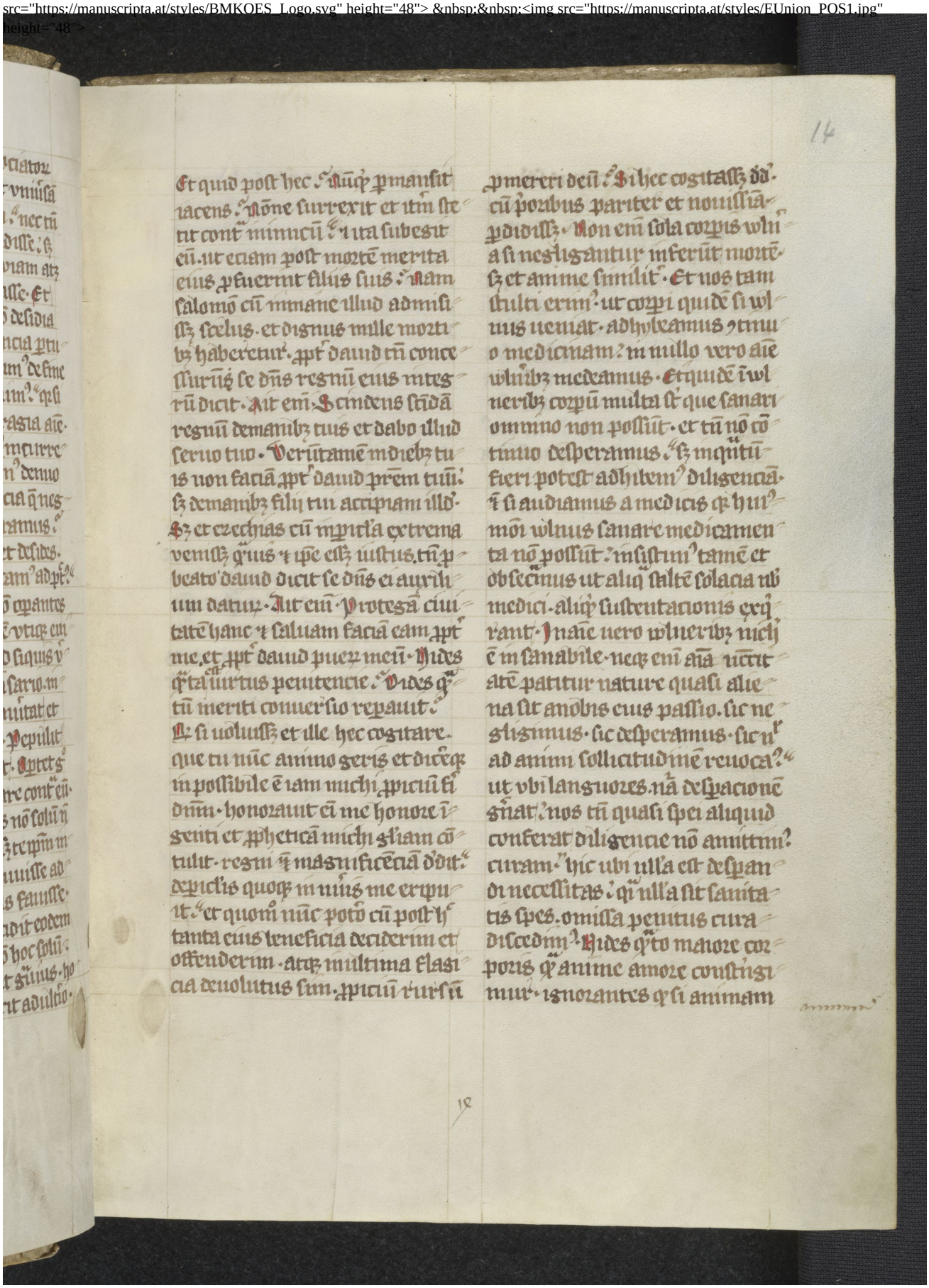

14

Et quid post hec. Nūq̃ p̃mansit
iacens. Nōne surrexit et itm̃ ste
tit cont̃ inimicū. Vita subesit
eū. ut etiam post mortē merita
eius p̃fuerunt filius suus. Nam
salomō cū mmane illud admisi
sz scelus. et dignus mille morti
bz haberetur. ꝓt̃ dauid tū conce
ssurūq̃ se dūs regnū eius mtes
rū dicit. Ait eī. Scindens scīdā
regnū de manibz tuis et dabo illud
seruo tuo. Verūtamē mdiebz tu
is non faciā ꝓt̃ dauid p̃rem tuū.
sz de manibz filij tui accipiam illd.
Sz et ezechias cū mpietā extrema
venisz q̃ius ꝗ ipe esz iustus. tū p
beato dauid dicit se dūs ei auxili
um datur. Ait eū. Protegā ciui
tatē hanc ꝗ saluam faciā eam ꝓt̃
me. et ꝓt̃ dauid puerū meū. Vides
q̃ta cū virtus penitencie. Vides q̃
tū meriti conuersio repaut.
Si uoluisz et ille hec cogitare.
que tu nūc animo geris et dicere
in possibile ē iam michi ꝓpiciū fi
dūm. honorauit eī me honore ī
genti et ꝓphetica michi gl'iam cō
tulit. regnū ꝗ magnificēciā dedit.
depiclis quoq̃ inimicis me erpu
it. et quomō nūc potō cū post hi
tanta eius beneficia decederim et
offenderim. atq̃ multima flagi
cia deuolutus sum. ꝓpiciū rursū
ꝓmereri deū. Si hec cogitasz dd.
cū p̃oribus pariter et nouissīa
ꝓdidisz. Non enī sola corpis wlni
a si neglegantur inferūt mortē.
sz et anime similit. Et nos tam
stulti erim̃. ut corpi quidē si wl
nus uenat. adhibeamus ꝯtinu
o medicinam. in nullo vero aīe
wlnibz medeamus. Et quidē ī wl
neribz corpū multa st̃ que sanari
omino non possūt. et tū nō cō
tinuo desperamus. Sz mq̃ūtū
fieri potest adhibem̃ diligencia.
q̃ si audiamus a medicis ꝗ hui
mōi wlnus sanare medicamen
ta nō possūt. mstrum̃ tamē et
obsecūmus ut aliq̃ saltē solacia nō
medici. aliq̃ sustentacionis exq̃
rant. Iniaīe uero wlneribz medi
ē in sanabile. neq̃ enī aīa uicīt
atē patitur nature quasi alie
na sit a nobis eius passio. sic ne
glegimus. sic desperamus. sic u
ad animi sollicitudinē reuocā.
ut vbi languores. nā desperacionē
gnat. nos tū quasi spei aliquid
conferat diligencie nō amittim̃
curam. hic ubi ulla est desper
di necessitas. q̃ nulla sit sanita
tis spes. omissa penitus cura
discedim̃. Vides q̃to maiore cor
poris q̃ anime amore constingi
mur. ignorantes q̃ si animam